Edukacja Dziecka
nr 10 (2026)
s. 47–58

ISSN 2543-6406
LICENCJA: CC BY-NC

Aleksandra Paziewicz
Akademia im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim

Deutsch im Netz: Jak media społecznościowe wpływają na współczesny język niemiecki?

German Online: How Social Media Influence Contemporary German Language

Streszczenie
Dynamiczny rozwój mediów społecznościowych w ostatnich dwóch dekadach znacząco wpłynął na sposób komunikowania się użytkowników języka niemieckiego, szczególnie wśród młodego pokolenia. Celem niniejszego artykułu jest analiza wybranych zjawisk językowych charakterystycznych dla niemieckojęzycznej komunikacji internetowej, takich jak skrótowość wypowiedzi, intensywne użycie anglicyzmów oraz rozwój tzw. języka memicznego. W oparciu o literaturę przedmiotu oraz przykłady zaczerpnięte z platform społecznościowych (Instagram, TikTok, X, Discord) omówiono mechanizmy powstawania nowych form leksykalnych i pragmatycznych, a także ich funkcje komunikacyjne. Artykuł wskazuje, że język mediów społecznościowych nie stanowi zagrożenia dla normy językowej, lecz pełni funkcję laboratorium innowacji językowych, które w dłuższej perspektywie mogą wpływać na język ogólny oraz dydaktykę języka niemieckiego jako obcego.

Słowa kluczowe: język niemiecki, media społecznościowe, skróty językowe, anglicyzmy, język młodzieżowy, memy

Abstract
The rapid development of social media over the past two decades has significantly influenced communication practices among German language users, particularly within younger generations. The aim of this article is to analyze selected linguistic phenomena characteristic of German online communication, such as abbreviation strategies, the extensive use of anglicisms, and the emergence of so-called memetic language. Based on subject literature and examples drawn from social media platforms (Instagram, TikTok, X, Discord), the article discusses mechanisms underlying the formation of new lexical and pragmatic forms and their communicative functions. It is argued that social media language does not pose a threat to linguistic norms but rather functions as a laboratory for linguistic innovation, potentially affecting standard language and the teaching of German as a foreign language.

Keywords: German language, social media, abbreviations, anglicisms, youth language, memes

Wstęp

Rozwój komunikacji cyfrowej stanowi jedno z najistotniejszych wyzwań współczesnego językoznawstwa, ponieważ wpływa nie tylko na formy przekazu, lecz także na strukturę i dynamikę samego języka. Media społecznościowe, takie jak Instagram, TikTok, Twitter czy Facebook, zmieniły nie tylko tempo i zasięg komunikacji, lecz wprowadziły także zupełnie nowe wzorce językowe, które w sposób znaczący modyfikują tradycyjne normy językowe. Wzorce te coraz częściej stają się przedmiotem badań socjolingwistycznych, pragmalingwistycznych oraz glottodydaktycznych, gdyż pokazują, jak język reaguje na potrzeby komunikacji w środowisku cyfrowym i jak młodsze pokolenia adaptują go do nowych mediów. Język niemiecki, jako jeden z głównych języków komunikacji w Europie, podlega tym procesom szczególnie intensywnie - jego użytkownicy w Internecie eksperymentują z formą, stylem i słownictwem w sposób, który jeszcze kilkanaście lat temu byłby trudny do przewidzenia.

Celem niniejszego artykułu jest szczegółowa analiza wpływu mediów społecznościowych na współczesny język niemiecki, ze szczególnym uwzględnieniem trzech kluczowych zjawisk: skrótowości wypowiedzi, rosnącej liczby zapożyczeń z języka angielskiego oraz powstawania i rozwoju języka memicznego wśród młodych użytkowników. Skrótowość wypowiedzi, przejawiająca się m.in. stosowaniem skrótów, emotikonów, akronimów i uproszczonych struktur zdaniowych, pozwala na szybką i efektywną komunikację w czasie rzeczywistym, ale jednocześnie prowadzi do zmian w tradycyjnej składni i interpunkcji. Zapożyczenia z języka angielskiego, zwłaszcza w sferze technologii, mody i kultury młodzieżowej, pokazują, jak intensywna jest wymiana międzykulturowa w Internecie i jak język niemiecki absorbuje obce elementy, tworząc nowe formy hybrydowe. Wreszcie, język memiczny - czyli specyficzna forma komunikacji obrazowo-tekstowej, łącząca humor, ironię i odniesienia kulturowe - staje się narzędziem wyrazu tożsamości młodych użytkowników i istotnym obszarem badań nad ewolucją współczesnego niemieckiego.

Analiza prezentowana w artykule ma charakter jakościowy i opiera się na przeglądzie literatury przedmiotu oraz na obserwacji autentycznych przykładów komunikacji internetowej, w tym wpisów na platformach społecznościowych, komentarzy i dyskusji w sieci. Dzięki takiemu podejściu możliwe jest uchwycenie

zarówno trendów ogólnych, jak i subtelnych zmian w użyciu języka, które często umykają klasycznym metodom badawczym. Artykuł stara się również pokazać, że media społecznościowe nie tylko przyspieszają ewolucję języka niemieckiego, lecz również wzbogacają jego zasób środków wyrazu, oferując nowe możliwości kreatywnej i efektywnej komunikacji w społeczeństwie cyfrowym.

1. Media społecznościowe jako nowe środowisko komunikacyjne

Media społecznościowe tworzą wyjątkowe środowisko komunikacyjne, które łączy cechy komunikacji ustnej i pisemnej w sposób wcześniej niespotykany. Wypowiedzi w sieci są utrwalone cyfrowo, co daje możliwość ich archiwizacji, analizy i ponownego wykorzystania, jednak jednocześnie zachowują cechy typowe dla języka mówionego: spontaniczność, dialogowość, ekspresywność, elastyczność i subiektywność. W literaturze niemieckojęzycznej zjawisko to określane jest mianem **konzeptionelle Mündlichkeit**, czyli „konceptualnej ustności", która podkreśla, że komunikacja online, mimo formy pisemnej, odzwierciedla dynamikę i rytm naturalnej rozmowy[1].

Istotnym elementem komunikacji w sieci jest jej **multimodalność**, która obejmuje współistnienie różnych kanałów przekazu - tekstu, obrazu, dźwięku, animacji i elementów graficznych, takich jak emotikony, gify, memy czy naklejki cyfrowe. Przykładem może być popularny na niemieckim Twitterze skrót „lol" używany w połączeniu z gifem pokazującym reakcję emocjonalną, co pozwala wyrazić śmiech lub ironię w sposób znacznie bardziej ekspresyjny niż samo słowo. Podobnie na Instagramie młodzi użytkownicy często stosują komentarze w formie krótkich zdań lub nawet pojedynczych wyrazów połączonych z emoji- np. „Mega gut 😍🔥" - co łączy treść werbalną z emocjonalnym kodem wizualnym, ułatwiając szybkie i jednoznaczne odczytanie intencji autora[2].

Multimodalność w sieci prowadzi do redefinicji pojęcia tekstu. Obraz, dźwięk i symbolika graficzna stają się równorzędnym nośnikiem znaczenia wobec słów. W komunikacji internetowej znaczenie nie jest już przenoszone wyłącznie przez język werbalny, lecz poprzez **interakcję różnych kodów**

[1] J. Androutsopoulos, *Digitale Medien und Sprachwandel*, Berlin 2014, s. 9–12.
[2] A. Storrer, *Sprachliche Variation in sozialen Medien*, Tübingen 2018, s. 21–25.

semiotycznych. Przykładem są memy językowo-obrazowe, w których krótki napis w języku niemieckim, często zawierający neologizmy lub skróty, współgra z obrazem lub krótkim filmem, tworząc wielowarstwowy przekaz. Tego typu wypowiedzi pełnią funkcję zarówno komunikacyjną, jak i społeczną – pozwalają użytkownikom na uczestnictwo w kulturze cyfrowej, wyrażanie emocji, ironii czy dystansu, a także na budowanie tożsamości w sieci.

Dzięki multimodalności i hybrydowej formie media społecznościowe stają się miejscem eksperymentów językowych, w których powstają nowe skróty, zapożyczenia z języka angielskiego, emotikony funkcjonujące jako część gramatyki wypowiedzi, a także język memiczny. Przykłady typowych wyrażeń w niemieckim internecie to: „ikr" (ang. *I know, right?*) w komentarzach na TikToku, „smh" (*shaking my head*) w Twitterowych dyskusjach czy popularne hashtagi typu #fail, #foodporn używane w połączeniu z niemieckim opisem sytuacji. Takie innowacje językowe pokazują, że media społecznościowe nie tylko przyspieszają ewolucję języka niemieckiego, lecz również poszerzają jego zasób środków wyrazu i redefiniują tradycyjne granice między mową a pismem[3].

W rezultacie media społecznościowe funkcjonują jako złożone, hybrydowe i multimodalne środowisko komunikacyjne, które nie tylko wpływa na tempo i styl komunikacji, lecz również otwiera nowe perspektywy badawcze dla socjolingwistyki, pragmalingwistyki i glottodydaktyki. Obserwacja rzeczywistych wypowiedzi w sieci pozwala uchwycić subtelne procesy zmiany języka, które często pozostają niewidoczne w tradycyjnej analizie tekstu pisanego lub mowy bezpośredniej.

2.Skrótowość i ekonomia językowa w niemieckiej komunikacji internetowej

Jednym z najbardziej zauważalnych i charakterystycznych zjawisk w języku mediów społecznościowych jest wyraźne dążenie do **maksymalnej ekonomii wypowiedzi**, które wynika zarówno z ograniczeń technicznych, jak i specyfiki współczesnej komunikacji cyfrowej. Platformy takie jak Twitter, Instagram, TikTok czy WhatsApp narzucają użytkownikom konieczność formułowania myśli

[3] P. Koch, W. Oesterreicher, *Gesprochene Sprache in der Schrift*, Tübingen 1994, s. 15–20.

w sposób zwięzły i szybki, co sprzyja powstawaniu skrótów, uproszczeń leksykalnych i syntaktycznych oraz różnorodnych akronimów. Tempo komunikacji w Internecie, charakterystyczne dla sieciowych rozmów w czasie rzeczywistym, wymusza także skracanie wypowiedzi, aby umożliwić szybką reakcję, odpowiedź lub komentarz. Użytkownicy w ten sposób nie tylko oszczędzają czas, lecz także adaptują język do nowych potrzeb funkcjonalnych. W komunikacji cyfrowej ważniejsza staje się efektywność przekazu niż zachowanie pełnych, tradycyjnych form gramatycznych[4].

W języku niemieckim skrótowość przybiera różne formy. Do najczęściej obserwowanych należy:

- **-Redukcja form fleksyjnych**: klasyczne formy czasowników i zaimków są upraszczane w codziennej komunikacji online, np. „hab" zamiast „habe", „komm" zamiast „komme", „gehts" zamiast „geht es". Redukcje te pozwalają na szybsze pisanie i odczytywanie wiadomości, zachowując jednocześnie zrozumiałość komunikatu.
- **-Skracanie wyrazów złożonych i długich**: język niemiecki jest znany z tworzenia złożonych rzeczowników, które w tradycyjnym piśmie bywają długie i czasochłonne do zapisania. W komunikacji internetowej często stosuje się ich skrócone formy, np. „Info" zamiast „Information", „Uni" zamiast „Universität", „Abi" zamiast „Abitur". Tego rodzaju skróty są powszechnie zrozumiałe wśród użytkowników i funkcjonują jako element języka potocznego w sieci.
- **-Akronimy i skróty literowe**: w niemieckim internecie, podobnie jak w anglojęzycznej sieci, pojawia się wiele akronimów, które pozwalają na szybkie przekazanie całej frazy lub wyrażenia. Przykłady to „kp" (*kein Plan* - nie mam pojęcia), „idk" (*I don't know* - nie wiem), „lol" (*laughing out loud* - śmiech na głos), „btw" (*by the way* - tak przy okazji). Akronimy te pełnią często także funkcję **identyfikacyjną**, sygnalizując przynależność użytkownika do określonej grupy społecznej lub wspólnoty cyfrowej, np. młodzieżowej lub fanowskiej[5].

[4] J. Androutsopoulos, *Digitale Medien und…,* op. cit., s. 54–58.
[5] C. Dürscheid, *Einführung in die Schriftlinguistik*, Göttingen 2016, s. 73–78.

Warto podkreślić, że skrótowość i ekonomia językowa w sieci **nie stanowią przejawu degradacji języka**, jak czasami bywa błędnie interpretowane, lecz raczej są naturalną **adaptacją systemu językowego do nowych warunków komunikacyjnych**. W sytuacjach, gdy komunikacja wymaga szybkości, efektywności i interakcji w czasie rzeczywistym, tradycyjne normy językowe ustępują miejsca formom elastycznym, zwięzłym i wielofunkcyjnym. Skróty i redukcje leksykalne nie tylko umożliwiają oszczędność czasu, lecz także pozwalają użytkownikom tworzyć język bardziej ekspresyjny i dostosowany do dynamiki mediów cyfrowych.

Dodatkowo skrótowość w niemieckiej komunikacji internetowej często współistnieje z elementami **multimodalnymi**, takimi jak emotikony, gify czy memy, które uzupełniają lub zastępują słowa, nadając wypowiedzi dodatkowy wymiar emocjonalny. Na przykład zdanie „Gehts dir gut? :)" wykorzystuje emotikon jako wskaźnik tonu emocjonalnego, który w tradycyjnym piśmie wymagałby dodatkowych słów opisujących stan emocjonalny. W ten sposób skrótowość leksykalna i graficzna współdziała, tworząc zwięzłą, ekonomiczną i jednocześnie bogatą semantycznie formę komunikacji, charakterystyczną dla współczesnego języka niemieckiego w internecie[6].

3.Anglicyzmy jako element języka młodych Niemców

Wpływ języka angielskiego na współczesny niemiecki nie jest zjawiskiem nowym. Obserwuje się go od dziesięcioleci, zwłaszcza w obszarach biznesu, technologii i kultury popularnej. Jednak dynamiczny rozwój mediów społecznościowych znacząco przyspieszył i zintensyfikował ten proces, sprawiając, że anglicyzmy stały się powszechnym elementem codziennej komunikacji młodych Niemców. W środowisku cyfrowym zapożyczenia angielskie pojawiają się zarówno na poziomie **leksykalnym**, jak i **składniowym**. Przykłady leksykalne to m.in.: „liken" (pol. „polubić"), „scrollen" (przewijać), „cringe" (odczuwanie zażenowania), „streamen" (oglądać/emitować online), czy „chillen" (odpoczywać, relaksować się). Na poziomie składniowym obserwuje się kalki językowe, np. niemieckie „Das macht Sinn" przeniesione z angielskiego „That makes

[6] P. Schlobinski, *Jugendsprache und Medien*, Mannheim 2012, s. 14–18.

sense", które zmieniają tradycyjną strukturę niemieckiej frazy i wprowadzają nowe wzorce wyrażania myśli.

W kontekście mediów społecznościowych anglicyzmy pełnią nie tylko funkcję leksykalną, lecz także **funkcję pragmatyczną**. Pozwalają użytkownikom na wyrażenie emocji, ironii, dystansu czy poczucia humoru w sposób, który w czystym niemieckim byłby mniej efektowny lub wymagałby dłuższej wypowiedzi. Przykładem może być użycie wyrażeń takich jak „This is so cringe 😂" w komentarzu pod filmem na TikToku - połączenie angielskiego słowa z emotikonem nadaje wypowiedzi emocjonalny i kulturowy kontekst, natychmiast zrozumiały dla młodego odbiorcy[7].

Szczególnie interesującym zjawiskiem jest **hybrydyzacja językowa**, czyli łączenie elementów niemieckich i angielskich w obrębie jednej wypowiedzi. Typowe są zdania mieszane, np.: „Ich hab das echt gechillt, war so funny" lub „Kannst du das liken, bitte?" - w których anglicyzmy funkcjonują naturalnie w strukturze zdania niemieckiego. Hybrydyzacja pozwala nie tylko na skrócenie wypowiedzi i jej szybsze przyswajanie przez odbiorcę, lecz także stanowi element stylizacji językowej i budowania tożsamości cyfrowej użytkownika[8].

Badania językoznawcze wskazują, że młodzi użytkownicy są **świadomi stylistycznego charakteru anglicyzmów** i potrafią dostosować ich użycie do sytuacji komunikacyjnej. Anglicyzmy mogą pojawiać się w luźnej, codziennej rozmowie w sieci, natomiast w bardziej formalnych kontekstach są często ograniczane lub zastępowane tradycyjnymi formami niemieckimi. Świadome stosowanie zapożyczeń przeczy tezie o ich bezrefleksyjnym użyciu i pokazuje, że młodzi Niemcy traktują anglicyzmy jako narzędzie ekspresji i komunikacji, które pozwala na subtelne modulowanie tonu, wyrażanie emocji lub dystansu wobec tematu lub rozmówcy.

W efekcie język niemiecki w mediach społecznościowych staje się bardziej **dynamiczny, elastyczny i otwarty na wpływy zewnętrzne**, a anglicyzmy funkcjonują nie tylko jako element słownictwa, lecz także jako integralny komponent kultury cyfrowej młodych Niemców, kształtujący ich sposób komunikowania się w sieci oraz ich językową tożsamość[9].

[7] C. Dürscheid, *Einführung in die…,* op. cit., s. 88–90.
[8] Ibidem, s. 131–134.
[9] P. Eisenberg, *Das Fremdwort im Deutschen*, Berlin 2012, s. 98–105.

4. Język memiczny jako nowa forma ekspresji

Memy internetowe stanowią wyjątkową formę komunikacji, w której znaczenie powstaje na **styku obrazu, tekstu oraz kontekstu kulturowego**, tworząc złożony system przekazu charakterystyczny dla współczesnej kultury cyfrowej. W niemieckiej przestrzeni internetowej język memiczny wyróżnia się wysokim stopniem **intertekstualności** - pojedyncza wypowiedź odwołuje się do innych memów, popularnych trendów, seriali, gier czy bieżących wydarzeń społecznych. Znaczenie przekazu nie powstaje zatem wyłącznie w warstwie słownej, lecz w interakcji między obrazem, tekstem, odwołaniami kulturowymi i stylem wizualnym mema.

Jednym z najbardziej charakterystycznych elementów języka memicznego w niemieckim Internecie jest **celowa niepoprawność językowa**, której funkcją jest przede wszystkim efekt humorystyczny, ironiczny lub ekspresywny. Popularne konstrukcje to:

1. **Ich_iel-stylizacja**, np. modyfikacje słowa „ich" w memach młodzieżowych: „ich_iel", „i_ch", które wprowadzają wizualną zabawę i dodatkowy wydźwięk emocjonalny;
2. **Celowe naruszenia składni**, np. typowe zdania memiczne: „Bin ich der Einzige, der…", „Kein Bock auf Schule lol", w których brak pełnej zgodności z normą gramatyczną staje się elementem stylizacji i rozpoznawalnego formatu memicznego;
3. **Powtarzalne schematy leksykalne**, np. „Nobody: … / Me: …", „Wenn du … dann …", które umożliwiają szybkie tworzenie nowych memów w oparciu o znane szablony i ułatwiają wspólne rozumienie żartu[10].

W praktyce język memiczny niemieckich użytkowników TikToka i Instagrama łączy elementy niemieckie i angielskie w jednej wypowiedzi, tworząc **hybrydy językowe**. Przykłady obejmują:

1. „Ich hab das echt gechillt, war so funny 😂" - połączenie niemieckiego czasownika z angielskim przymiotnikiem i emotikonem;
2. „Kannst du das liken, bitte? 🙄" - niemieckie zdanie z angielskim zapożyczeniem „liken";

[10] L. Shifman, *Memes in Digital Culture*, Cambridge 2014, s. 7–12.

3. „Mood: ich_iel" - memowy sposób wyrażania emocji, w którym słowo „ich_iel" staje się elementem kulturowego kontekstu i humorystycznej autoprezentacji[11].

Funkcją języka memicznego jest przede wszystkim **budowanie wspólnoty interpretacyjnej** i manifestowanie **kompetencji kulturowej**. Osoba, która rozumie mem, sygnalizuje swoją przynależność do określonej subkultury cyfrowej i aktywnie uczestniczy w wymianie społecznej w sieci. Mem może wywoływać reakcję emocjonalną, ironiczny dystans, poczucie humoru lub krytykę społeczną, a jego pełne zrozumienie często wymaga znajomości internetowych trendów, bieżących wydarzeń i popularnych formatów memów.

Język memiczny jest również **silnie kontekstowy i ekonomiczny** - jedno zdanie, gif czy obraz z odpowiednim podpisem może przekazać więcej niż kilka zdań tradycyjnego tekstu. Typowym przykładem jest mem z serii „Nobody: …/Me: …", w którym minimalna ilość słów w połączeniu z obrazem ilustruje skomplikowaną sytuację społeczną lub emocjonalną, rozumianą natychmiast przez członków społeczności.

W efekcie język memiczny w niemieckim Internecie łączy kilka funkcji:

1. **Ekspresyjną** – umożliwia szybkie przekazanie emocji, humoru, dystansu lub krytyki;
2. **Społeczną** – buduje wspólnotę interpretacyjną i tożsamość cyfrową użytkowników;
3. **Kulturową** – integruje odniesienia do popularnych trendów, seriali, gier, memów i bieżących wydarzeń;
4. **Lingwistyczną** - eksperymentuje z fleksją, składnią, słownictwem i multimodalnością, tworząc nowe formy komunikacyjne.

Język memiczny pokazuje, że współczesna komunikacja cyfrowa nie tylko redefiniuje klasyczne granice między mową a pismem, ale także tworzy **nowe, złożone struktury semiotyczne**, w których obraz, tekst i kontekst kulturowy współdziałają, tworząc pełnoprawną formę ekspresji młodych Niemców w Internecie. Mem staje się narzędziem komunikacji, ekspresji tożsamości i kreatywnego eksperymentowania z językiem w środowisku cyfrowym.

[11] J. Dynel, *Internet Humour*, Berlin 2016, s. 43–47.

5. Implikacje dla normy językowej i dydaktyki

Analiza języka mediów społecznościowych pozwala wysnuć wniosek, że obserwowane w sieci zmiany językowe **nie podważają stabilności normy językowej**, lecz funkcjonują równolegle wobec niej, tworząc swoistą strefę alternatywną komunikacji. Użytkownicy języka niemieckiego w mediach cyfrowych wykazują wysoką **elastyczność językową**, w tym umiejętność **przełączania kodów** (*code-switching*),[12] dostosowując sposób wypowiedzi do sytuacji, odbiorcy, medium i celu komunikacyjnego. Przykładowo młody użytkownik może w komentarzu na TikToku używać skrótów, anglicyzmów i memów, podczas gdy w mailu formalnym lub w pracy akademickiej powraca do standardowej, normatywnej formy niemieckiego. To zjawisko pokazuje, że język społeczności internetowych nie funkcjonuje w opozycji do normy, lecz **w symbiozie z nią**, oferując narzędzia do ekspresji w specyficznych, nieformalnych kontekstach.

Z perspektywy **dydaktyki języka niemieckiego jako obcego** uwzględnienie wybranych elementów języka internetowego w procesie nauczania staje się coraz istotniejsze. Integracja przykładów ze środowiska cyfrowego pozwala nie tylko zwiększyć **autentyczność materiałów dydaktycznych**, lecz także przygotować uczących się do rzeczywistych sytuacji komunikacyjnych, w których znajomość języka formalnego może być niewystarczająca. Wprowadzanie skrótów, anglicyzmów, memów czy języka memicznego do ćwiczeń językowych rozwija **kompetencję pragmatyczną**, umożliwiając uczniom zrozumienie intencji nadawcy, tonu wypowiedzi, ironii czy dystansu kulturowego, które są trudne do uchwycenia w tradycyjnych podręcznikach.

Dodatkowo nauczanie w kontekście języka internetowego może wspierać rozwój **kompetencji cyfrowej**, która staje się nieodłącznym elementem współczesnej edukacji językowej. Przykładowo analiza popularnych niemieckich memów lub komentarzy na portalach społecznościowych pozwala uczniom nie tylko ćwiczyć słownictwo i strukturę zdań, lecz także interpretować znaczenie kontekstowe, identyfikować elementy hybrydyzacji językowej i rozpoznawać funkcję emocjonalną lub humorystyczną języka.

Wreszcie uwzględnienie języka mediów społecznościowych w nauczaniu może działać **motywująco i angażująco**, szczególnie wśród młodszych uczniów

[12] S. Herring, *Computer-Mediated Discourse Analysis*, Oxford 2013, s. 7–10.

i studentów, którzy na co dzień funkcjonują w środowisku cyfrowym. Pokazuje to, że język jest nie tylko systemem reguł gramatycznych i leksykalnych, lecz także żywym narzędziem komunikacji społecznej podatnym na innowacje i kreatywne zastosowania w kontekście nowych technologii. Włączenie takich treści do programów nauczania języka niemieckiego pozwala więc łączyć tradycyjne nauczanie z **praktycznym, autentycznym doświadczeniem komunikacyjnym**, przygotowując uczniów do funkcjonowania w językowej rzeczywistości XXI wieku[13].

Podsumowanie

Media społecznościowe odgrywają dziś niezwykle istotną rolę w kształtowaniu współczesnego języka niemieckiego, szczególnie w obrębie komunikacji młodzieżowej i kultury cyfrowej. Stanowią one środowisko, w którym język rozwija się dynamicznie, reagując na potrzeby szybkiej, ekspresyjnej i efektywnej wymiany informacji. Obserwowane zjawiska, takie jak **skrótowość wypowiedzi**, rosnąca liczba **anglicyzmów** oraz rozwój **języka memicznego**, należy postrzegać nie jako zagrożenie dla normy językowej, lecz jako przejaw **kreatywności językowej**, elastyczności i adaptacyjności systemu językowego.

Skróty i uproszczenia leksykalne pozwalają użytkownikom Internetu komunikować się szybko i efektywnie, zachowując przy tym precyzję znaczeniową i ekspresję emocjonalną. Anglicyzmy i hybrydy językowe wskazują na rosnącą otwartość języka niemieckiego na wpływy zewnętrzne oraz umiejętność tworzenia nowych, kulturowo i pragmatycznie funkcjonalnych form wyrazu. Z kolei język memiczny, łączący tekst, obraz i kontekst kulturowy, pełni funkcję nie tylko informacyjną, lecz także społeczną i tożsamościową, pozwalając młodym użytkownikom na uczestnictwo w kulturze cyfrowej oraz budowanie wspólnot interpretacyjnych w przestrzeni internetowej.

Z punktu widzenia **językoznawstwa** zjawiska te są fascynującym polem badań nad ewolucją współczesnego niemieckiego, ukazującym, jak szybko i w jak złożony sposób język przystosowuje się do nowych mediów i technologii. Z perspektywy **glottodydaktyki** ich analiza pozwala natomiast projektować

[13] A. Storrer, *Sprachliche Variation in…*, op. cit., s. 39–41.

bardziej autentyczne materiały dydaktyczne, rozwijać kompetencję pragmatyczną uczniów oraz przygotowywać ich do funkcjonowania w realnych, cyfrowych sytuacjach komunikacyjnych.

W związku z tym obserwowane w mediach społecznościowych innowacje językowe – skrótowość, anglicyzmy i język memiczny zasługują na **dalsze, pogłębione badania**, które pozwolą lepiej zrozumieć procesy adaptacyjne języka niemieckiego, jego relacje z normą oraz możliwości wykorzystania tych zjawisk w nauczaniu języka jako obcego. Przyszłe badania mogą również przyczynić się do uchwycenia subtelnych zmian w stylach komunikacyjnych młodzieży, wpływu mediów cyfrowych na kreatywność językową oraz roli języka w budowaniu tożsamości i wspólnot internetowych. W ten sposób media społecznościowe stanowią nie tylko wyzwanie, lecz także ogromną szansę dla współczesnego językoznawstwa i dydaktyki języka niemieckiego[14].

Bibliografia

1. Androutsopoulos J., *Digitale Medien und Sprachwandel*, Berlin 2014.
2. Dynel J., *Internet Humour*, Berlin 2016.
3. Dürscheid C., *Einführung in die Schriftlinguistik*, Göttingen 2016.
4. Eisenberg P., *Das Fremdwort im Deutschen*, Berlin 2012.
5. Herring S., *Computer-Mediated Discourse Analysis*, Oxford 2013.
6. Koch P., Oesterreicher W., *Gesprochene Sprache in der Schrift*, Tübingen 1994.
7. Shifman L., *Memes in Digital Culture*, Cambridge 2014.
8. Schlobinski P., *Jugendsprache und Medien*, Mannheim 2012.
9. Storrer A., *Sprachliche Variation in sozialen Medien*, Tübingen 2018.
10. Zipf G., *Human Behavior and the Principle of Least Effort*, Cambridge 1949.

[14] G. Zipf, *Human Behavior and the Principle of Least Effort*, Cambridge 1949, s. 1–5.